

«Τι θα απαντήσουμε στον Δίκαιο Κριτή;»

Ορθοδοξία / Ιερός Άμβων

π. Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, Ιεροδιάκονος Ιεράς Μητροπόλεως Ταμασού και Ορεινής, θεολόγος



Μέσα από το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα ο ίδιος ο Χριστός μας ομιλεί για την Δευτέρα Παρουσία Του και την κρίση που θα διενεργήσει. Η βεβαιότητα της Δευτέρας Παρουσίας του Κυρίου αποδεικνύεται με ευχέρεια τόσο από την Αγία Γραφή, όσο και από τη ζωή της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας,

Ο Χριστός ως κριτήριο δεν θέτει κάτι δύσκολο ή ακατόρθωτο, αλλά κάτι απλό και ταπεινό, που μπορεί κάθε άνθρωπος να κάνει. Θέτει την έμπρακτη αγάπη μας, ως απόρροια της πίστης μας και της εμπιστοσύνης μας σ' Εκείνον και την πρόνοιά Του.



Για τον πιστό που αποδέχεται, πιστεύει και προσδοκά το γεγονός της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού, υπάρχει ένα σημαντικό ερώτημα: «πότε θα γίνουν όλα αυτά;». Το ίδιο ερώτημα είχαν και οι ίδιοι οι Απόστολοι, οι μαθητές του Κυρίου «εἰπέημὶν πότε ταῦτα ἔσονται, καὶ τί τὸσημεῖον τῆς παρουσίας καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος;»^[1]. Δεν τους αποκάλυψε την ακριβή ημερομηνία, αλλά τους περιέγραψε ορισμένα προγνωστικά σημεία, τα οποία προσδιορίζουν και προαναγγέλλουν το τέλος. Τους είπε όταν κηρυχθεί το Ευαγγέλιο σε όλο τον κόσμο, όταν ο κόσμος ζει, βιώνει το δράμα του πολέμου, όταν η μάστιγα της πείνας και της δυστυχίας θερίζει έθνη και λαούς, όταν οι σεισμοί ισοπεδώνουν πολιτείες και ξεκληρίζονται οικογένειες, όταν αγιάτρευτες επιδημίες θερίζουν ανθρώπινες ζωές, όταν εμφανισθούν ψευδοπροφήτες που με τις σατανικές τους θαυματουργίες θα πλανούν τους αφελείς. Για δείτε πόσοι αιρετικοί (Μάρτυρες του Ιεχωβά, Πεντηκοστιανοί, Μορμόνοι) εξαπατούν καθημερινά οικογένειες και απλούς ανθρώπους ένεκα της άγνοιας, της αφέλειας τους προς την ορθόδοξη πίστη. Μετά από όλα αυτά, τότε πλησιάζει το τέλος^[2].

Φοβερή η ημέρα εκείνη, σύμφωνα και με τον Προφήτη Ησαΐα: «ἰδοὺ γὰρ ἡμέρα Κυρίου ἔρχεται ἄνιατος θυμοῦ καὶ ὀργῆς θεῖναι τῆν οἰκουμένην ἔρημον καὶ τοὺς ἀμ
^[3]».

Το συγκλονιστικό μεγαλείο και την φρικτότητα της ώρας της Κρίσεως

ζωγραφίζουν με υπέροχα χρώ-ματα οι ύμνοι της ημέρας. «Ω, ποιάώρα τότε! όταν... τίθωνται θρόνοι και βίβλοι ανοίγωνται, και πράξεις έ-λέγχωνταικαίτά κρυπτά του σκότους δημοσιεύον-ται[4]!»! Είναι φρικτή και η απλή σκέψη της ώρας της κρίσεως, γιατί όχι μόνο υπενθυμίζει την ανετοιμότητά μας να εμφανισθούμε μπροστά στο βήμα τουφοβερού Κριτού, αλλά και διότι αποκαλύπτει την τραγικότητα της ζωής μας, την οποία δαπανάμε μέσα σε έργα μα-ταιότητος, που δεν αντέχουν στο φως της αιωνιότητος.

Δεν θα ζητήσει ο Χριστός από τους κρινομένους νηστείες, ούτε αγρυπνίες, ούτε γονυκλισίες. Αυτά καλά και ωφέλιμα στην ψυχή μας μόνο όταν έχουν αφετηρία και τέλος την κορωνίδα των αρετών, την αγάπη. Χωρίς αυτή καταντούν τύποι ανώφελοι, που καταπονούν μεν, αλλά δεν αγιάζουν τον πιστό.

Ο Χριστός ήρθε και μας έδωσε νέα εντολή να αγαπάμε ο ένας τον άλλο. «Εντολή καινήν δίδωμι υμίν ίνα αγαπάτε αλλήλους[5]». Οφείλουμε να την εφαρμόζουμε στην καθημερινότητά μας, για να μπορούμε να ονομαζόμαστε υιοί του Υψίστου.

Με βάση, λοιπόν, την αγάπη θα μας κρίνει κατά την ημέρα της δικαίας ανταποδόσεως. Σ' εκείνους που επέδειξαν ελεήμονη συμπεριφορά θα πει «επέίνασα, edίψασα, ήμουν ξένος, γυμνός, άρρωστος, φυλακισμένος και με διακονήσατε με αγάπη». Γι' αυτά λοιπόν που πράξατε, θα κληρονομήσετε τη Βασιλεία του Θεού. Στους άλλους, που έζησαν εγωιστικά, ατομιστικά και υλιστικά, κλεισμένοι ερμητικά στους εαυτούς τους κι έμειναν ασυγκίνητοι στον πόνο του πλησίον, οργισμένος θα πει «εδίψασα, επείνασα,ήμουνάρρωστος,ξένος, γυμνός, φυλακισμένος και δεν μου συμπαρασταθήκατε, πηγαίνετε στο αιώνιο πυρ της κολάσεως». Μη γένοιτο να ακούσουμε κάτι τέτοιο!

Η κρίση αυτή θα ξεχωρίζει και για τον αριθμό των υπόδικων, διότι με τον ήχο της σάλπιγγας του Αρχαγγέλου, με τον οποίο θα προηγηθεί η Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, θα αναστηθούν όλοι οι νεκροί και θα παρουσιαστούν στην Φοβερά Κρίση του Θεού, κρίση αναπόφευκτη, κρίση για την οποία άκουσε ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος, ο οποίος έλαβε Αποκάλυψη για όσα θα συμβούν στο τέλος του κόσμου. Είδε στο θρόνο του Θεού τους μάρτυρες, οι οποίοι μαρτύρησαν για το όνομα του Χριστού. Αυτοί έκραζαν προς τον Θεό: «έως πότε, ο δεσπότης... ου κρίνεις και εκδικείς το αίμα ημών;[6]»[7].

Ο Υιός, που ήλθε για να σώσει τον κόσμο, οΥιός και θα τον κρίνει. Και θα τον κρίνει με τα λιγότερα, για να σωθούν περισσότεροι, γιατί οΘεός θέλει να σωθεί ο κόσμος. Δεν θα σωθούν μόνο όσοι δεν θα το θελήσουν, όσοι ούτε με διδασκαλία ούτε με σημεία θα θελήσουν να πιστέψουν στο Χριστό. Αυτοί και τώρα το ίδιο λένε και τότε το ίδιο θα πουν: «Κύριε, πότε σεείδομεν;».Πού και πότε τον είδαμε το

Χριστό;

Παραπομπές:

[1] Ματθαίου 24,3.

[2] Ματθαίου 24, 5-8, και 24,24. Μακαριστού Μητροπολίτου Φθιώτιδος Νικολάου, Εις επίγνωσιν Θεού, Αποστολική Διακονία, β' έκδοση, σελ.376-381.

[3] Ησαΐου 13,9.

[4] Ιδιόμελα των Αίνων της Κυριακής της Απόκρεω.

[5] Ιωάννου 13,34.

[6] Αποκάλυψη 6,10.

[7] Αγίου Λουκά, Αρχιεπισκόπου Κριμαίας, λόγοι και ομιλίες, Τόμος Γ', σελ. 309 - 318., εκδ «Ορθόδοξος Κυψέλη».

****Περί της αλλαγής των αναστημένων σωμάτων υπάρχει η μαρτυρία του Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου, στον οποίον ο Θεός αποκάλυψε πώς θα αλλάξουν τα υλικά σώματα και θα αφθαρτοποιηθούν κατά τη Δευτέρα Παρουσία του Ιησού Χριστού! (Βίος Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου υπό του Νικήτα Στηθάτου).**

<http://bit.ly/39Vkc4P>